

EXPUNEREA DE MOTIVE

Prin Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 (în continuare, *Legea nr. 55/2020*), legiuitorul a reglementat anumite măsuri restrictive, invocate ca fiind „necesare” pentru prevenirea și înlăturarea amenințărilor iminente la adresa drepturilor constituționale la viață, integritate fizică și sănătate ale persoanelor.

Printre dispozițiile acestei legi, au fost reglementate și anumite fapte cărora li s-a conferit caracter contravențional și pentru care au fost instituite sancțiuni principale constând în amenzi cu minimul legal începând de la 500 de lei, maximul putând ajunge până la 15.000 de lei, respectiv sancțiuni contravenționale complementare.

Aceste pedepse (principale și complementare) ce au putut fi aplicate în temeiul Legii nr. 55/2020 au în comun faptul că sunt disproporționate prin raportare la gravitatea faptelor sancționate și a pericolului social presupus a fi creat.

Mai mult decât atât, față de caracterul secundar al legislației care a reglementat efectiv interdicțiile prevăzute în Legea nr. 55/2020, față de natura esențialmente temporară a actelor normative prin care aceste măsuri restrictive au fost instituite (hotărâri de guvern cu perioadă limitată de aplicare de 30 de zile) și față de imposibilitatea practică de a obține desființarea efectivă a acestora în contenciosul administrativ în fața instanțelor de judecată din România (multe dosare ce au ca obiect anularea hotărârilor de guvern prin care a fost prelungită starea de alertă pe teritoriul României și prin care au fost instituite măsuri restrictive a căror încălcare putea fi sancționată contravențional nefiind soluționate definitiv nici în prezent), persoanele sancționate contravențional nu au beneficiat în mod real de drepturile lor procesuale în cauzele care vizau anularea hotărârilor de guvern și, respectiv, în cele ce vizau plângerile contravenționale împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravenției.

În acest sens, în lipsa unei proceduri prin care să se asigure în mod efectiv accesul la o instanță de judecată, aspect constatat și de Curtea Constituțională a României, care, în considerentele Deciziei nr. 392/2021, a argumentat faptul că „(56. (...)) persoanele interesate să conteste în contencios administrativ o hotărâre a Guvernului de declarare sau prelungire a stării de alertă nu au posibilitatea de a obține o hotărâre judecătorească în termenul de aplicabilitate al acestei hotărâri, astfel încât efectele nelegale și consecințele acestora asupra drepturilor persoanei care s-a adresat justiției să poată fi înlăturate în mod eficient.”

Tocmai de aceea, Curtea Constituțională a **punctat necesitatea unei intervenții legislative prompte** „57. (...) care să asigure exercitarea în mod efectiv și eficace a dreptului de acces la justiție”. Din motive strict politice, **majoritatea parlamentară a negat acest drept** al cetățenilor români, într-un moment critic ce reclama adoptarea imperioasă a unei asemenea reglementări, **respingând fără justificare** singura inițiativă legislativă veritabilă care ar fi asigurat cerințele de echitate a procesului și de soluționare în timp util a cauzelor judecătorești.

Întrucât demersurile judiciare ale contravenienților care au înțeles să conteste sancțiunile primite sunt indisolubil legate de cauzele care soluționează anularea actelor administrative careu reglementat conduita ce a trebuit respectată în acel moment, procese care treneză pe rolul instanțelor de judecată din cauza procedurii greoaie, nepotrivită pentru o soluționare cu celeritate a unor situații, precum și având în vedere faptul că însuși Statul Român este responsabil pentru aceste impedimente și nedreptăți, se impune ca tot Statul Român să fie acela care repune cetățenii afectați în situația anterioară producerii prejudiciilor suferite din cauza existenței unei legislații neadaptate cerințelor societății și a ritmului lent al judecării cauzelor de instanțele de judecată investite.

Mai mult decât atât, printre aceste sancțiuni pecuniare se numără și amenzi aplicate pentru fapte incriminate în virtutea unui act normativ neconstituțional.

Astfel, prin Decizia nr. 50/2022 din 15.02.2022, Curtea Constituțională a României, în cadrul controlului legilor *a posteriori*, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat neconstituționalitatea OUG nr. 192/2020, în ansamblul său.

Până în momentul constatării neconstituționalității OUG nr. 192/2020, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, agenții instituțiilor abilitate au procedat la constatarea și sancționarea contravenției constând în nepurtarea măștii de protecție - atât în *spațiile publice închise*, cât și în *spații publice deschise*.

Or, odată cu pronunțarea Deciziei nr. 50/2022 de Curtea Constituțională, textul legii a revenit la forma pe care o avea anterior modificărilor aduse prin OUG nr. 192/2020, fiind permisă *exclusiv* sancționarea faptei de a nu purta masca în spațiile publice *închise*.

În ceea ce privește persoanele sancționate pentru nepurtarea măștii de protecție în spațiile publice *deschise* anterior publicării Deciziei nr. 50/2022 și care au achitat amenda, indiferent dacă au formulat sau nu plângerea contravențională (cu excepția celor cărora le-au fost admise plângerile, cu consecința anulării procesului-verbal sau cu reindividualizarea pedepsei și aplicarea unui avertisment), acestea se găsesc în situația în care au fost sancționate cu amendă contravențională în temeiul unui text normativ *ab initio* neconstituțional.

Așadar, apreciem că unica formă de *restitutio in integrum* ce poate fi implementată la nivel legislativ este aceea de a anula sancțiunile pecuniare aplicate și de a returna persoanelor afectate contravaloarea amenzilor achitate, după caz.

În numele inițiatorilor,

Claudiu Târziu

Senator AUR

○

Tabel cu susținătorii

Propunerii legislative intitulate „Lege pentru stabilirea unor măsuri referitoare la executarea sancțiunilor contravenționale aplicate în temeiul Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19”

Nr. crt.	Nume, prenume	Semnătura	Grup parlamentar
1.	TÂRZIU CLAUDIU		A.U.R.
2.	SIMION GEORGE		A.U.R.
3.	GIORGHEA VALENTIN - RICU		A.U.R.
4.	CĂTANĂ ADRIAN		A.U.R.
5.	NEAGU IONUȚ		A.U.R.
6.	COSMA DORNEL		A.U.R.
7.	Busuioacă Hudei		A.U.R.
8.	RODICA BOANCA		A.U.R.
9.	STOICA CIPRIAN-TITI		A.U.R.
10.	BAKABASCIUC CĂLIN		A.U.R.
11.	TITUS PAUNESCU		A.U.R.
12.	Gărdineanu Radu		A.U.R.
13.	DARIUS POP		A.U.R.
14.	Văcoșan Ștefan		A.U.R.
15.	Enachi Raisa		A.U.R.
16.	NAGY VASILE		A.U.R.
17.	Badia George		A.U.R.
18.	SORIN MUNCACIU		A.U.R.
19.	Șcripnicu Lucian		A.U.R.
20.	ANINĂ ADRIAN GEORGE		A.U.R.

21.	MIHAIL ALBISTARU	AUR
22.	MITREA DOMITRIANA	AUR.
23.	Ivanuta Cristian	AUR
24.	ANDRESCU ANTONIO	A.U.R.
25.	COLEȘA ILIE-ALIN	AUR
26.	AGATRINO ADEZ	AUR
27.	CHELARU MIRCEA	AUR.
28.	Lucian Florin Teșcășu	AUR
29.	DUMITRU FLORIN	AUR.
30.	DAMUREANU RINGO	AUR
31.	IATASA DAN	AUR
32.		
33.		
34.		
35.		
36.		
37.		
38.		
39.		
40.		
41.		
42.		
43.		
44.		
45.		